

kan søge praktiske informationer og viden og kommunikere med andre, snart også det offentlige, men det må altså aldrig blive en forudsætning for at kommunikere med det offentlige, at man kan betjene sig af Internettet, for man kan altså ikke se hinanden i øjnene på nettet, og nettet kan ikke erstatte menneskelig omgang og heller ikke samtalen.

Derfor er det vigtigt, at den offentlige service, adgangen til informationer og viden, udfyldelse af blanketter m.m. hos det offentlige, ikke kun udvikles via Internettet og den offentlige administrations hjemmesider, men at det fortsat skal være muligt at få fat i et menneske, der kan henvise og forklare og om nødvendigt også fremskaffe de oplysninger, man som borger har brug for.

Derfor er satsningen på en ny folkebibliotekslov, hvor alle biblioteker bl.a. skal tilbyde gratis adgang til Internettet, og muligheden for én samlet telefonindgang til det offentlige, som også kan benyttes uden for almindelige åbningstider, et godt og vigtigt skridt for at sikre, at alle borgere i praksis har lige muligheder for at få adgang til informationer og viden fra det offentlige.

I den forbindelse er det en oplagt chance for at gøre den offentlige forvaltning endnu mere åben, serviceminded og demokratisk, at borgerne får mulighed for at få oplysninger om sig selv, som den offentlige forvaltning er i besiddelse af, så de offentlige data ikke monopoliseres af forskellige myndigheder og virksomheder. Men forvent ikke, at det nødvendigvis fører større effektivitet med sig, således at opgaverne kan løses på kortere tid, tværtimod! Naturligvis vil nogle rutineopgaver forsvinde eller blive færre, men mere og bedre information vil også betyde mere arbejde for de ansatte i den offentlige forvaltning, men forhåbentlig vil folk føle, at de får en bedre service.

Tilgængeligheden skal sikres for alle, som jeg har været inde på allerede. Det gælder også for handicappede. Center for Ligebehandling af Handicappede har i sin årsrapport for 1999 beskrevet, hvordan offentlige hjemmesiders tilgængelighed fortsat kan blive meget bedre.

Vi håber i CD, at det arbejde, der foregår for at gøre det her bedre, vil blive styrket gennem forskningsministerens initiativ om en karakterbog for alle offentlige hjemmesider.

Adgangen for borgerne til at søge informationer om sig selv gør naturligvis, at der ikke må herske tvivl om sikkerheden for, at oplys-

ningerne ikke kan blive tilgængelige for andre end én selv og forvaltningen ud over det, som følger af lovgivningen allerede i dag. Men også i vores daglige brug af Internettet på andre områder må vi sikre, at borgerne kender deres IT-rettigheder og eventuelt også sikres visse IT-rettigheder, hvis det viser sig at være nødvendigt.

Derfor skal det klart fremgå, hvilke regler der gælder f.eks. for arbejdsgivernes adgang til at læse ansattes e-mail, hvilken gyldighed et svar i en e-mail har, og hvordan politiets og andre myndigheders og virksomheders muligheder er for at få adgang til borgernes elektroniske post og kommunikation.

Det er rart at se, at forskningsministeren og forhåbentlig også hele regeringen går ind for, at der skal være mulighed for fri kryptering af meddelelser fra borger til borger uden mulighed for ulovlig aflytning. Men billedet bliver unægtelig lidt grumset, når man så kan læse i aviserne i dag, at alle EU-landenes justitsministre overvejer at foreslå, at der ikke skal en dommerkendelse til, for at udenlandske myndigheder kan aflytte f.eks. mobiltelefoner.

Til slut vil jeg godt nævne nogle af de forslag, som vi mener burde indgå i redegørelse. Det drejer sig først og fremmest om folkeskolen. Som andre – og ikke kun partierne her i Folketinget – har påpeget, mangler der noget her.

Vi mener, at forslaget om udvikling af digitale undervisningsmidler, så IT reelt integreres i alle fag i folkeskolen, sådan som folkeskoleloven siger, skulle have haft en mere fremtrædende placering i regeringens redegørelse. Herunder mener vi også, at man bør overveje, at børnene lærer at bruge pc'en som et værdifuldt værktøj, simpelt hen gøre det obligatorisk, så selve brugen af undervisningsprogrammer og adgangen til Internettet ikke tager tid fra undervisning i f.eks. dansk og matematik eller i andre fag såsom idræt og musik.

Det er naturligvis besværligt og dyrt at producere undervisningsmidler, der kun er beregnede til danske folkeskoleelever. Vi kommer ikke uden om, at computersproget er engelsk. En verdensomspændende kommunikation og indhentelse af informationer på Internettet vil jo også gøre det nødvendigt, at eleverne på et meget tidligere tidspunkt end i dag kan begå sig på engelsk. Desuden vil en rigtig god beherskelse både mundtligt og skriftligt af mindst ét fremmedsprog i fremtiden spille en meget større rolle.